

KURYER LITEWSKI

*Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
Imperatora Cezarza Rosyi.*

z Wilna VS. 5 Maja 1800 w Sobotę

Z Petersburga VS. 24 Kwietnia.

Oddalony dawniej od służby Maior Kurdimanow, przyjmuje się do niej, i będzie Brigad Maiorem w kawalerji. Regimentu Graffa de Castro Lacerda Półkownik Tenzen otrzymał stopień Aktualnego Stanu Konfiliarza. Regimentu garnizonowego Lwowa i Podpółkownik Kurczanow został Półkownikiem; garnizonowego Puszczyzna i Maior Effen Podpółkownikiem. Wojska Dońskiego General Maior Kurnakow uwalnia się od służby. Uwolniony od służby General Maior Xiążę Bagration dziś Tajny Konfiliarz załadać będzie w Moskiewskim Departamencie Senatu. General Lieutenant Łatiszow, dziś Tany Konfiliarz został Wiatskim Gubernatorem.

z Wiednia 3 Maja z Gazety
Wiedeńskiej.

D. 26 Kwietnia w Pradze odprawiło się zaślubienie Xiążęcia Hohenzollern Hechingen z Pauliną Xiężniczką Kurlandzką. W czaszym roku 1799 narodziło się w całym Królestwie Czeskim dzieci płci obojczy 124,017, umarło ludzi 99,079, zaślubionych par liczono 22,354. Z tych w mieście stołecznym Pradze narodzonych 3561, umarłych 4621, zaślubionych 685.

W raportach od Generala Kawaleryi Melas z głównej kwatery Sestri di Ponente przyślanych znajdujemy, że armia Austriacka w okolicach Genji rozłożona po tylu marszach, bitwach, i wielorakim utrudzeniu, kilkodniowy spoczynek otrzymała; wkrótce znowu rozpoczęte będą wojenne czynności, końcem zupełnego oswożenia Liguryi. Admirał Lord Keith pisał do wodza naszego, iż eskadra niedaleko Malty krążąca po uporczywej bitwie zabrała Francuzki okręt Gwilhelm Tell od 80 armat, i tyfiaca ludu; jest to ostatni z całej eskadry Admirała Brueys, który r. 1798 uszedłszy z Abukir, stał dotąd w Maltańskim porcie; wyjście jego na morze oczewiście będzie dowodem, iż twierdza

Valetta nie mieszkając podda się wojsku przzymierzonemu.

General artilleryi Baron Kray z Donaueschingen pisze d. 26 Kwietnia, iż nieprzyjaciel w znacznych siłach d. 25 Ren przeszedł pod Kehl i Brisach; co przewidziawszy wódz Austriacki zabronił wojsku nad rzeką rozłożonemu bitwę staczać. Tym czasem wszystkie Cesarzkie regimenta rozkaz odebrały iak najrychley zgromadzać się do obozow pod Villingen i Donaueschingen wytkniętych; Generalowie Starray, Gialay, Nauendorf, Kienmayer, zatrudniają się najpilniey przygotowaniem do zniszczenia Francuzkich zamyślów. Podobnym sposobem w kraju Grisońskim i Voralbergu kommanderujący Xiążę Reufs zważając obróty nieprzyjaciela na granicach, z swoiey strony żołnierzom, strzelcom, i milicyom do broni mieć się zalecił.

Listy odebrane z Turczyzny donoszą że Wielki Sultan dla przywrócenia zupełney spokojności Państwu swojemu, która tak często bywa zamieszana buntem Pafliwana Oglou, i wielu innych Baszow, postanowił szukać pomocy dzielney u Mocarstw przzymierzonych. Wspomniony Basza Wididinu stoi teraz nieczynnie z wojskiem nad Morawą; lecz Janczarowie po całej Serwii wzniecają rozruchy, rabując i zabijając oby watełow spokojnych, pod pozorem zemszczenia się za krzywdy dawniejsze; w równym u nich względzie są Chrześciance i Muzułmani; Komendant twierdzy Sabatsch uciekł z całym ludem; zamkneli się w niej rokoszanie; Basza Belgradzki wysłał wojsko, i szturmować kazał.

Kilka batalionow Grenadyerskich i regimentow piechoty ieszcze temi dniami wysłano na wzmocnienie armii Melasa. Od Graffa de Lehrbach z Ulm często gońców odbiera Ministerium; rzecz idzie o magazyny potrzebne dla wojska dokazującego w Szwabii. Po śmierci Graffa Cavanagh Posła Cesarzkiego w Madricie, nikt następcą wyznaczony nie jest; odtąd podobno Dwór nasz

w Hiszpanii Agentów utrzymywać będzie. Nowo obrany Ociec S. w Wenecyi ma mieszkać, i nie wprzód powróci do Rzymu, aż pokoy w Europie przywrócony będzie. Do utrzymywania Dworu, jego przykładać się mają wszystkie Mocarstwa Katolickie.

*z Londynu 18 Kwietnia z Gazety
Courier du Bas Rhin*

Wielkorządca osad naszych w Indyi wschodniej postanowił wysłać poselstwo do Króla Siamu. Od dawnego czasu pragnęła kompania wnieść w ściślejsze związki z tym Monarchą, w którego Państwach może prowadzić handel zyskowny. Według powieści naszych wędrowników, w Siamie dostać można wszelkich towarów, iakie w całej Indyi znajdować się mogą; bawełna mianowicie jest najlepsza w świecie. Jeżeli tak jest, postać Królestwa tego znacznie się odmieniła od r. 1680. W ten czas Ludwik 14 przez Konstantego rodem Greczy na w Siamie pierwszego Ministra, proszony, wysłał uroczyście poselstwo, w zamiarze rozkrzewienia wiary i handlu. Zaszła rewolucya; upadł Minister; Król umarł; Forbin który był jego W. Admirałem, powróciwszy do Europy po kilkoletnim mieszkaniu, tak żywo opisał nędzę i niedostatek Siamskiego narodu, iż z Francuzow napotym żaden o nim nie myślił.

Drugi zamiar ma kompania Wschodnio Indyjska dobywać miedziane i złote kopalnie w Kashgaur; trzeba na to zezwolenia mieszkańców krajowych; którzy ponieważ prowadzą życie pasterskie, i stałych siedlisk nie mają, Anglikom nie zechcą przeszkadzać, za pomierną nawet zapłatę, szukania skarbow niewyrachowanych. Tym podobno sposobem za dni naszych widzieć będziemy odnowiony przykład, przez nieśmiertelney pamięci Penna dany w 17 wieku, który z Europejczykow pierwszy nie wstępniąc w ślady Portugalczykow i Hiszpanow, ziemię na której osadę zakładać postanowił, według dobrowolney ugody kupił u Amerykanow jeszcze dzikich, od imienia swoiego Pennsylvanią nazwał, i stolicę iey Philadelfią zbudował.

Królewic Xiąże d'York nad nadzieię prędzey do zdrowia przychodzi. Przeciwne wiatry nie tylko nie dozwalaia wniść pod żagle woysku na tajemną wyprawę przeznaczonemu, ale też flottom kupieckim, które do Judyi zachodniej posyłamy. Po zamianie i odprowadzeniu do Oycyzny wielu tysięcy ięńcow Francuzkich, tyle ich jeszcze u nas pozostało, iż znaczną liczbę z Plymouth do Bristol odesłać musiano. Za przybyciem statkow z morza Bałtyckiego nie lękamy się już niedostatku; chleb jednak niezmiernie jest drogi. Amerykanie tego roku niezmiernie summy za zboże wzięli; mamy rapport z Baltimore iż wiele okrętow iesz-

cze nam posyłaia; rząd pilnie się zatrudnia opatrzaniem na czas dalszy magazynow.

Dnia wczorayszego Izba niższa na uwagę wzięła wszystkie artykuły, na których zasadać się będzie unia dwóch narodow; dzieło wkrótce się ukończy. Gratifikacye kupcom wprowadzaiącym pszenicę i ryż do portow Angielskich z zagranicy płacone będą aż do pazdziernika. W niektórych Prowincyach mianowicie Suffolek szarańsza widzieć się dała. Nic ieszcze pewnego nie ma z Lisbony o woynie spodziewaney; rzecz iest podobna do prawdy, że pokoy zostanie nie naruszony między narodami sąsiedzkimi, niektórzy iednak twierdzić nie przestaią, iż nie mieszkaiąc 60 tysięcy Hiszpanow do Portugalii wtargnie; w ostatnim zdarzeniu woyska Angielskie na pomoc przysmierzeć com pośpieszą.

*z Paryża 25 Kwietnia z Gazety
Hamburgskiej.*

Nie tylko wielu żołnierzy, ale też nie mało Officerow którzy dawniey służyli w diwizyach Szuahskich i Vendeyskich, dziś pośpieszaią do Dijon. Pierwszego Konsula wyjazd pewny i bliżki; roztrząsać zaczął opinię 6 kommissyi wyznaczonych do wymazywania Emigrantow z rejestru proskripcyi; więcej 200 wyrokow już potwierdził; od zykała Oycyzna między innemi: Xiążęcia de Liancourt, Karola Lameth, Generalow: Valence, La Fayette. z wszystkimi nieszczęściami tego towarzyszenia uważamy, że pomienieni Kommissarze bardzo ściśle wgladaią w przyezyny, dla których emigracya nastąpiła. Wątpić trzeba, żeby dzieło przed sierpnem ukończyli według przepisu; tak wielka niszczęśliwych wygnańcow iest liczba.

W przeciągu rewolucyi zmarły Xiąże d'Orléans, Egalité, przedał sławny zbiór obrazow za 500 tysięcy liwrow; nabywca Laborde ustąpił go za 45 tysięcy FS. trzem Lordom Angielskim; ci nie już ogułem, lecz z osobna każdą sztukę przedawać postanowili; za obrazy; Chrystusa w grobie, i 3 Maryi, Annibala Carrache, już wzięli 150 tysięcy liwrow. Ociec pomienionego Xiążęcia umieraiąc, powtórney żonie swoiey Hrabini Montefson zostawił dochodu rocznego 80 tysięcy liwrow; wszystko pożarła rewolucya; uwiadomiony o tym Buonaparte, własność wdowie powrócić rozkazał.

Miało Auxonne iak najlepiej opatrzeć ku obronie zalecono. Między Generalami Bertier i Moreau ściśła iest przyiaźń; z tey żołnierze spodziewaią się pomyślnych skutkow; administracyą armii drugiego do Colmar odesłano z Strashurga, gdzie S. Suzanne główną kwatery założył; czekamy wkrótce rapportu o rozpoczętych krokach nieprzyjaznych nad Renem. We Włoszech Malsena nie zwyciężył zapewne Austryakow, ponieważ rząd

nie nie ogłosił. Chodzi po rękę list z Nice d. 10 pisany w którym wyrażono, żeśmy napadli 12 tysięcy ludu opasującego Sawonę na d. 8; z tej liczby 2700 w niewolę wzięto, między innymi Generała Lubi; lecz na to potrzeba wiadomości dokładniejszych; to pewna żeśmy osadę góry Mont Cenis znacznie wzmocnili.

O bliskim poddaniu twierdzy Maltańskiej przez Generała Vaubois nikt nie wątpi. W Toulonie potęgi morskiej nie mamy któraby obleżonym pomoc dać mogła. Departamentom cotes du Nord. Jle Vilaine, Morbihan, i Niższej Loire, Konsul przywrócił konstytucją i opiekę prawa, pod czas rozruchow domowych odjętą, zachęcając mieszkańców, ażeby z przywróconey szczęśliwie spokojności, dla dobra powszechnego korzystali. Boiżń morowej zarazy sprawiła, że wojsko powracające z Egiptu na wyspach Hieres odprawi kwarantannę; słychać iż niektóre statki do Toulonu zawinęły. Generałowie Grouchy i Perignon z niewoli Austriackiej dziś przybyli do naszey stolicy.

Morska Rzędy potęga Prefektow swoich mieć będzie, w 6 Departamentach: Havre, Brest, Orient, Rochefort, Toulon, i Dunquerque. Osady nasze w S. Domingo i Gwadelupie, nie wiedząc o wywróceniu konfliktu cyi roku 3, przyśłały deputowanych którzy w zgromadzeniu prawodawczym zasiadać mieli; co gdy już być nie może dla sztych odmian, pierwszy Konsul, pieniądze im na drogę wyliczyć, i do domu powracać zalecił. Tenże jedney z ulic miasta naszego dał imię Wyższej Saony, ponieważ ten Departament ze wszystkich nappierwiy nie tylko zapłacił podatki w roku przeszłym zaległe, ale nawet 76 tysięcy liwrow na rok Rzędy 9.

Minister Talleyrand Perygort choruje; według projektu jego będzie założona, tak mówiąc szkoła polityczna, w której wybrani młodzieńcy sposobić się mają do sprawowania urzędow Poselskich za granicą. Konfilarze stanu częste i długie teraz posiedzenia miewają. Zalecił Buonaparte, ażeby gotowali pilnie projekta do praw nowych, które będą podane do uwagi Tribunom &c w roku przeszłym. Donieśliśmy dawniey że rząd ogłosił kilka wiele pism zciągających się do kapitulacyi Egipskiej; treść niektórych jest ciekawa.

Sidney Smith jako pośrednik nakłonił Wielkiego Wezyra do zezwolenia na wolny powrót armii Francuzkiej do Ojczyzny. O pokoiu Turcy słuchać nie chcieli, wymawiając się ugodą z mocarstwami zprzymierzonymi zawartą, która jednak jest odporna nie zaczepna; z trudnością nawet wydano uwolnienie Francuzow osadzonych w więzieniu, i powrót majątku sekwestrowanego. Tenże Sidney uważając niekar-

ność wojsk Ottomańskich, nie radził pełnomocnikom Francuzkim przybywać do obozu pod Larisch; nakoniec wezwał ich do traktatu, obiecując sam postzreżać bezpieczeństwa; ostrzegł jednak, ażeby o Malcie, wyspach dawniey Weneckich, ostateczney ugodzie wzmianki nie czynili.

W Liście Wezyra Wielkiego do Klebera, naygodnieysze uwagi słow: Nie chcesz krwi przelewać; równie jestem od tego daleki; pragniesz bez odporu dobrowolnie ustąpić z Egiptu, rzecz to będzie dla nas naymilsza... Sidney Smith dał potrzebne pasporta niezonym i chorym Francuzom, którzy nie mieszkając z Alexandryi do Toulonu żeglować chcieli.

Desaix pełnomocnik zbliżywszy się już do obozu Tureckiego, donosił Generałowi en chef, iż Arabow pokolenia niektóre, dotąd obojętne Turkom sprzyjały; więc już na przyjaźni onych polegać nie podobno.

Kleber nakoniec donosi Pełnomocnikom Desaix i Pouffielgues, iż posiłkow żądanych ze Francyi spodziewać się nie może, ani też nad 6 tysięcy żołnierza w pole wyprowadzić; utrzymanie spokojności w miastach Egipskich większą część armii zatrudnia. W tak małej liczbie walcząc, powiada, chociażbyśmy zwyciężyli, na cóż się przyda zwycięztwo? jeśli zaś bitwę przegramy, kto nam za grzech nie poczyna, żeśmy niepotrzebnie na pewną zgubę narazili 20 tysięcy Francuzow po tak obszernym kraju rozrzuconych. Naybardziej jednak przychyłamy się do ugody, widząc że armia potrożona jest i nieukontentowana, do buntu skłonna. Znali to dobrze wszyscy Generałowie, gdy na radzie wojenney jednomyślnie uznali potrzebę ustępowania z Egiptu.

z Hagi 20 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Wojska Francuzkie w kraju naszym, Departamentach Belgickich, i Nad Reńskich rozłożone, ruszyły razem z stanowisk swoich; słychać iż regimentom niektórym do Dijon ciągnąć kazano. Zgromadzenie prawodawcze postanowiło zatrzymać w służbie Batawskiej półki Niemieckie, dając im żołd równy z krajowemi. Flotta Angielska z Deal wyszła znowu pod żagle bieg swój ku południowi zwracając. Rząd Francuzki pozwolił przez Antwerpią zprowadzać Angielskie towary do utrzymania fabryk i rekodzieł Niderlandzkich potrzebne. Podobna wolność byłaby z niemałym pożytkiem dla Batawow. Liczba wielka Francuzkich Emigrantow z Niemiec przez kraj nasz powraca do Ojczyzny.

z Bruxelles 26 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Z Ostendy, Nieuport, i wielu innych

miast nadmorskich widzieliśmy płynącą ku południowi flotę Angielską; przed portem Dunquerque krąży nieustannie kilka fregat. W Departamentach Belgickich wybieranie młodzi do armii rezerwowej (27) dotąd opieszale; ledwie d. 22 nowi żołnierze zgromadzać się zaczęli do miast flotecznych; ogółem kraj nasz nie powinien dać nad 5 tysięcy zbrojnego ludu, nie licząc ochotników. Kompanie Francuzkich weteranów na garnizon przybyły. Dawne nad Mozellą szanice wyżey Trewiru, i na górze zieloney naprawić kazano.

z Berne 15 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Oswiadczenie Posła Reinhard, iż rząd Francuzki w Szwyjcarach do podpisania pokoju nie ma uznawać wyższej władzy nad kommissją wykonawczą, zdziwiło Reprezentantów naszych. Mieli nadzieję ukończyć wkrótce konstitucyą według upodobania swojego napisaną. Buonaparte nietylko dzieła nie pochwalił, ale też dokończyć nie pozwala. Podobno wkrótce prawodawcy do domów roześć się będą musieli.

z Auszpurga 19 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Jak tylko przyszła wiadomość o szczęśliwym rozpoczęciu drugiej kampanii we Włoszech, cała armia Austriacka pod Generałem Kray ruszyła ku granicom Szwyjcarskim. Cóżkolwiek się stanie w Liguryi, to pewno iż Francuzi na zaślony w przypadku Departamentów południowych wiele żołnierzy z Dijon i od Renu tam posłać będą musieli; co dla nich niewygodną sprawi dywersyą. Generał Kray z Donaueschingen wydał odezwę do ludu Niemieckiego, który się uzbraja pospolitym ruszeniem ku powszechney obronie, zachęcając ażeby to czynili w duchu obywatelskim, bez przymusu i przynaglenia, pewni nagrody, iaka wojskowym jest zwykła.

Dnia 22 Kwietnia. Generał artylleryi Baron Kray trzeci raz oglądać zaczął stanowiącą armii swojej; dziś znajduie się pod Schaffhausen. Odebrane ze Włoch pomyslnie wiadomości, nadzieją i radością żołnierza napełniły; wkrótce sami podobnych zdarzeń świadkami będziemy. Kawaler Murad-gea d'Obillon Foseł Szwedzki u Porty Otomańskiej, dziś przejeżdżał przez miasto nasze powracając do Stockholmu.

z Strasburga 21 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej

Główną kwaterę armii nad Reniskiey do Colmar przeniesiono. Generał S. Cyr znajduje się w Oberenheim. W Berne dotąd nie nastąpiły spodziewane odmiany; zgromadzenie prawodawcze zatrudnia się pisaniem konstitucyi. Do Chambery spieszenie przy-

bywają regimenta z Lyonu, Grenoble, i miast bliższych; Austriacy w głąb Sabaudyi nie wkroczyli. U nas naydaley za dni kilka rozpocznie się nowa kampania.

z Stuttgardu 25 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej

Generał Kollowrath ogląda teraz przednią straż i kordon wojsk Austriackich. W całym kraju Brisgau, i czarnym lesie rząd zatrudnia się przygotowaniem i uzbrojeniem ludu na pospolite ruszenie; już 10 batalionów milicyi czeka na skinienie; wszyscy zaś mieszkańcy przez Barona Kray zapewnionemi zostali, że jedynie na własną obronę, gdyby nieprzyjaciel miał wtargnąć, broń wzięli. Regularne Austriackie regimenta ciągną do Brisach. Dziedziczny Xiążę Württembergski Fryderyk dziś wyjechał do głównej w Donaueschingen kwatery; ekwipaż polowy za nim pośpieszył. Z Munich przed kilka dniami do armii posilkowej Bawarsko Palatyńskiej wysłano jeszcze regiment jazdy, i 20 armat.

z Mediolanu 12 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Generał Melas wkraczając do kraju Genueńskiego wydał odezwę; narodzić, powiada, przychodzę nie żebym podbił waszą Oyczynę, i iazmo wkładł, lecz w zamiarze wypędzenia nieprzyjaciół, którzy obiecując równość i wolność, was równie iak tyle innych narodów, przywiedli do nędzy i rozpaczey. Cesarz Jmć nie szuka nowych zdobyczy; iest u niego w naywyższym względzie własność i religia, iako sami widzicie w Prowincyach Włoskich oswobodzonych zeszłego roku. Przrzekam dać Genueńczykom rząd tymczasowy z rozładnych i cnotliwych wybrany współziomkowi pod opieką armii Austriackiey. Porty wasze i handel wolny będzie; tym jedynie sposobem zakończycie prędko wojnę nieszczęśliwą, owocow pokoiu kosztować zaczniecie. Zwyciężywszy nieprzyjaciół, będę obrońcą waszym---
Melas.

Tegoż czasu pisał do Genueńskiego ludu Generał Alsaretto; wiedzieć trzeba, iż on iest potomkiem iednego z-pamiętnych i Oyczyźnie zasłużonych obywatelów, który r. 1745 Austriakow z Genui wypędził. Podeyrzany Francuzkiemu rządowi, osadzony w więzieniu, wyszedł z niego przypudkiem; dziś współziomkowi do odzyskania niepodległości zachęca. Lecz, przydaie na końcu, nie szukaycie zemsty przeciwney prawdom ludzkości, daruycie iakem ia odpuszcili, nieprzyjacielowi, krzywdę i zniewagę. Pragneli śmierci moiey Francuzi; siedziałem w więzieniu; zapomnieli żem ich Prowincye ocalił w Ameryce, armią w Europie; (te zdarzenia mniey są wiadome) wybawiła mnie Opatrzność ażebym Oyczyźnie pokoy i szczęście przywrócił.

DODATEK

D O

KURYERA LITEWSK.

z Wilna VS. 5 Maia 1800 w Sobotę.

z Rzymu 5 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej

Nadzwyczajnie często biegną teraz kuryerowie do Palermu przez miasto nasze; między innymi kilku od Lorda Keith do Lorda Lelson. Zawczora kommanderujący w mieście naszym Naselli wiadomość odebrał, iż Algierscy korsarze w Spelo wyfiadli na ląd miejsca okoliczne rabować zaczęli. Posłaliśmy nie mieszkając wojsko z armatami; lecz już nie znaleziono rozbojników.

z Wenecyi 10 Kwietnia z Gazety S. Petersburgskiej

Niedawno na stolicę Apostolską wyniesiony Pius 7, w rozmaitych naukach stanowi Duchownemu właściwych wydoskonalszy, mianowicie zaś w historii Kościelnej, na urzędy wakuujące przy dworze swoim wybrał osoby cnotą i nauką zalecone. Żyć bez żadnej okazałości; nigdy w pokojach jego nie widziano kosztownych sprzętów, te wyiwszy które miał w Benedyktynskim zakonie, gdy na dostojność Biskupią powołany został. Teraz nawet nie przyjął szacownych podarunków, które Oycu S. były ofiarowane. Stół zawsze skromny, kilka potraw regularnie się zastawia.

W przeciagu nieszczęśliwych rewolucyi które od r. 1796 spokojność ziemi Włoskiej wzruszyły, Chiaramonti Biskup w Jmoli i Kardynał od r. 1785 na jedną godzinę trzody sobie powierzony odstąpić nie chciał, nie uważając na przeciwnie postępy wielu innych pasterzów. Gdy na początku lutego w r. 1797 Buonaparte ciągnął ku Rzymowi, pod Jmolą zaś nastąpiły pierwsze gonitwy Francuzów z wojskiem Papierz kim, Chiaramonti wyszedłszy na spotkanie Generała, i jak powiadaia, do nog uładając wyiednal, że miasto i Dyecezanie jego zrabowanemi nie byli; toż samo w roku następującym uczynił na prozbę Kardynała Massena; co większa Mons pietatis w Jmoli ocalał, gdy tyle innych po całych Włoszech po

szło na zdobycz żołnierzowi swawolnemu. Sam Buonaparte i inni Wodzowie Republikantscy, którzy kolwiek przez Jmolę przejeżdżając poznali Kardynała Chiaramonti, mieli go w najwyższym szacunku. Rzadkim i osobliwym zdarzeniem Pasterskie, które wydawał do ludu pisma, równie prawowier nym w Rzymie, iak Francuzom do smaku przypały,

z Bazylei 17 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

General en chef Berthier zawczora wieczorem tu przybył. Rano dnia wczorayszego, odprawila się wielka rada wojenna po której Moreau i Berthier wyiechali do Strasburga, Lecourbe do Zurich. Znajdowali się na radzie S. Cyr, Szef sztabu Desfolles, i kilku innych Generalow; nie wątpimy o rychłym zagaieniu kampanii; słychać że główna kwatery do Colmar odesłaną będzie. Biega w mieście pogłoska, iż obie izby zgromadzenia Szwaycarow Prawodawczego rozwiązane zostały; wkrótce nowych reprezentantow obierze naród, według żądania komisyi wykonawczej która niedawno przełożyła konsulowi Buonaparte, iak pożytecznie jest oddalić od obrad publicznych, wzyftkich Jakobinow.

z Colonii 19 Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

General en chef Moreau donioł wzyftkim kupcom handlować chcącym w Niemczech północnych, iż iedyny przejazd dla nich odtąd będzie wolny w mieście naszym, wszystkie inne zamknąć kazano. Do Luxemburga przybyli Officyerowie, którym Buonaparte zalecił pomienioną twierdzę opatrzyć we wszystko na przypadek, i wytknąć oboz nad Mosellą, który oszańcowany będzie, iezeli Austriacy wojnę przeniosą na brzeg lewy Renu. Nowi Administratorowie donieśli, że na rozkaz pierwszego konsula zwykłe podatki w Niemieckich Departamentach będą zmniejszone.

4534 (*) 4534

Od Rządu Gubernińskiego Litewskiego Oglasza się, iżby wszyscy ci którzy ma ią pretensye do JW. Granni Chominskicy oraz i ci do których ona ma nawzajem swoje. Stawali w Sądzie Ziemskim Trockim, do którego na skutek Jmiennego najwyższego Rozkazu olesłać kazano wszystkie Sprawy rzeczoney JW. Chomińskiej, na mocy Statutu Roz. 4—Ar 71, Maja 4—dnia 1800 Roku.

Gwardyi konney Litewskicy

Nra 506 Obern Jan Porucznik zł. 6000.—Nr 901 Deskura Michała Półkownika sukcesorowie zł. 32,400.—902 Radowickiego Kapitana sukcesorowie zł. 8100.—Nr 1027 Galoff Jozef Porucznik zł: 2000—Nr 1029 Kopycki Jan sztabs-kapitan zł: 8100.—Nr 1149. Stryeński Jan Szeff zł. 54,400.—Nr 1150 Engielhard Krzyszto Półkownik zł. 31,800.—Nr 1151 Freund August pod-Półkownik zł: 14,400.—Nr. 1152 Hoffmeister Fryderyk Major zł: 28,400.—Nr 1153 Rahden Wilhelm Kapitan zł 3600.—Nr 1154. Reisner Jozef Kapitan zł. 10800. Nr. 1155. Freund Iósef Adiutant zł. 2000. Nr. 1156. Dochterowicz Jan Chorąży zł: 1500.

Przedniey straży Litewskicy 1go Półku Sz: f. Baranowskiego Nr 577. Kirkur Michał Półkownik zł: 9000. 4go Półku Bielaka.

Nr 1061 Alexandrowicz Dawid Porucznik zł: 1800.

5go Półku Bylszewskiego.

Nr 1059 Adamowicza Majora sukcesorowie zł. 6000.—Nr 1060 Safarowicz Solimann Porucznik zł: 3600.—Nr 1062 Juszyński Mustafa Porucznik zł: 1800. Nr 1063. Bohufiewicz Alexandra sukcesorowie zł: 5400.

6go Półku.

Nr 633 Melech Mustafa Porucznik zł: 7200.

7go Półku Ułana

Nr 662 Ułan Jozef Rotmistrz zł: 3000.—Nr 663 Ułan Dawid Porucznik zł:—1800.

I.) LISTA CYWILNA.

z Rady nieustalającej

Nra 65. Szwykowski Jozef konsyliarz zł: 3750.—Nr 681. Tomaszewski Wincen ty zł: 1750.

z Ministrow

Nr 394. Tyszkiewicz Ludwik Marszałek W. Lit: zł: 45,000.—Nr 500 Moszyński Fryderyk Marszałek W. Kor: zł: 30,000.—Nr 548. Zabięły Hetmana Pol: Lit: sukcesorowie zł: 30,000.

z Afseforyi.

Nr 45 Kaczanowski Grzegorz Metrykant zł: 8500.—Nr 572. Lipkiego Prezydenta sukcesorowie zł: 3750. Nr 764. Czaykowski Grzegorz Afseforya zł: 5000.

z Departamentu interesow Zagranicznych.

Nr 107 Poniatowski Antoni sekretarz zł. 4320.—Nr 226 Gołuchowski Antoni sekretarz zł. 11,475.—Nr 246. Neumann Antoni kuryer zł. 450.—Nr 256 Bukatego Francizka posła w Londynie sukcesorowie zł: 46,854.—Nr 257. Bukaty Tadeusz Chargé d' Affaires 5400.—Nr 563 Wygonowski Kazimierz decyffrant zł: 1440.—Nr 758 Friese Karol Wilhelm konsyliarz stanu zł. 9000.—Nr 812. Swykowski sekretarz legacyi w Berlinie zł 11,475.—Nr 880 Zabłocki Antoni konsul w Chersonie zł. 77,544 —Nr 880 Zboński Jakób sekretarz tegoż konsulatu zł 4000.—Nr. 880 Zbrożek Ignacy ditto zł: 4000.—Nr 1118 Puchelstein tłumacz do językow Orientalnych zł. 4000.